

Lopetin pesemisen

Eräässä Juban sarjakuvassa avoimesta ikkunasta tulvahtanut kärpäsparvi ympäröi Wagnerin. Viivi nälvi ja kysyy lopulta, että milloin olet viimeksi pessyt ylipäättänsä jonkun paikan kehostasi.

En ole himopesijä, mutta huuhtelen itseni varmaan vähän useammin kuin Wagner. Nykyään pestään aivan liikaa. Ihon normaali suojakerros turmeltuu, ja pöpöt pääsevät mellastamaan. Allergioidenkin väitetään johtuvan liiallisesta hygieniahömpötyksestä. Ja sitä paitsi jatkuva suihkussa lotraaminen tuottaa sisäilmaan vesihöyryä, josta homeet tykkäävät.

No, nyt ei ole kyse itsensä pesemisestä vaan sen rakkaan peltilehmän. Talvisin teistämme nousee suolansekaista asfalttimönjää, jota ei tahdo saada kotikonstein irti. Autosta tulee niin sotkuinen, ettei siihen viitsisi koskea ilman hanskoja. Jo takapaksin luukusta kädet likaantuvat pesukuntoon.

Siis pestäkö itse, vai antaako ammattimiesten hoitaa? Vai konepesuunko? Kallista autoa ei oikeastaan pitäisi ollenkaan ajaa koneharjojen käsittelyyn, vaikka kuinka vakuutetaan hellävaraisuudesta. Harjat raapivat ja rikkovat. Viimeistään vaihdossa saa kuulla automyyjän surkuttelevan maalin huonoa kuntoa. Tonneja häipyä kärryn arvosta.

Mutta onneksi löytyy pieniä puljuja, joissa piilin voi pesettää hellävaroin. Ensin ruiskutellaan liuotinta ja suihkutetaan painepesurilla enimmäkseen suolat pois. Sitten kaveri tulee pesuaineen ja sienien kanssa ja hinkkaa pellit puhtaaksi. Ovenpielien puhdistus kuuluu ilman muuta pakettiin. Lopuksi kuivaillaan pisarat. Nykyisten pesuaineiden sisältämä vaha jättää maalipinnan mukavan näköiseksi.

Maahanmuuttajat vetävät monia pieniä palveluyrityksiä. Autojen käsipesu kuuluu tähän ryhmään. Meistä kantasuomalaisista on tullut jo niin poisilattuja, että emme edes kunnan palkkaa vastaan suostu likaamaan käsiämme.

Taloustieteilijät ovat ennustaneet jo seitsemisenkymmentä vuotta, että valtaosa ihmisistä tulee pikapuolin työskentelemään palvelupuolella. Sitä on epäilty vahvasti. Miten yhteiskunta voisi toimia, jos palvellaan vain toisiamme? Mistä ne lisäarvot ja valuutat sitten tulevat?

Teollisuus on jatkanut jylläämistään. Vasta nyt alkaa näkyä kauan ennustettu tulevaisuuden suunta. Äskettäin tiedotettiin, että Suomen palveluvienti on kepittämässä puunjalostusteollisuuden. Se on jo jotakin! Puu ja paperi kun ovat sentään kannattaneet meitä, mitä nyt joku Nokia vähän välillä sotki järjestystä.

Suomen tavaravienti on noin 55 mrd euroa. Palveluiden vienti kolkuttelee 20 mrd euron rajaa. Palveluvientimme koostuu kyllä vielä raskaista tuotteista kuten televiestinnästä, tietotekniikasta, tietopalveluista ja peleistä. Mutta kyllä joukossa on kevyempääkin.

Palveluiden tuottamisissa on sellainen metka etu, että ne syntyvät pienin investoinnein eritoten puuhun ja paperiin verrattuna. Selvemmin sanottuna palveluiden arvossa on mukana poikkeuksellisen paljon tavallisten ihmisten palkkaa.

Kirjoitin muutama viikko sitten albaanien ahdingoista. Albaanit ovat joukoin joutuneet jättämään kotiseutunsa, mikä on johtanut muiden muassa johtanut siihen, että Suomessakin saa halvalla maukasta balkanilaista ruokaa. Litaniaa voi hyvin täydentää huolellisella ja hellävaraisella autonpesulla.

pajen